KENDELSE AFSAGT AF DOMSTOLENS PRÆSIDENT
DEN 11. OKTOBER 1973 [1]

Miles Druce og Co. Ltd.
mod Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

Forenede sager 160 og 161/73 R

I de forenede sager nr. 160 og 161/73 R

MILES DRUCE & CO., LTD., High Wycombe, Buckinghamshire, repræsenteret af B. H. ter Kuile, advokat i Haag, og A. J. C. Paines, advokat i London, og med valgt adresse i Luxembourg på advokat Jacques Loesch's kontor, 2, rue Goethe,

sagsøger,

mod

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER, repræsenteret af sine juridiske rådgivere, C. L. Close og E. Zimmermann, og med valgt adresse i Luxembourg hos sin juridiske rådgiver, P. Lamoureux, 4, boulevard Royal,

sagsøgt,

støttet af

GUEST, KEEN & NETTLEFOLDS LTD., Smethwick, Warley, Worcestershire, repræsenteret af E. Gutt, advokat i Bruxelles, og af Michael Wheeler, Queen's Counsel, Lincoln's Inn, London, og med valgt adresse i Luxembourg på advokat André Elvingers kontor, 84, Grand Rue,

intervenient,

afsiger

PRÆSIDENTEN

følgende

1 — Processprog: Engelsk.

KENDELSE

Faktiske omstændigheder

Det engelske firma, Miles Druce & Co., Ltd., (i det følgende benævnt MD), der driver forretning fra adressen High Wycombe, Buckinghamshire, har anlagt to sager ved Domstolen i henhold til EKSF-traktatens artikler 33, resp. 35;

stævningerne blev indført i Domstolens register den 17. august 1973.

Søgsmålene vedrører annullation af Kommissionens beslutning IV/ce 73-01713 JV/cv af 18. juli 1973, henholdsvis annullation af det afslag, der indeholdes i denne beslutning;

ved denne beslutning, der blev meddelt MD ved brev af 23. juli 1973, underskrevet af hr. Verges fra Generaldirektoratet for konkurrence, afslog Kommissionen at træffe de foranstaltninger, det være sig foreløbige eller endelige — hvorom MD ved to skrivelser af 27. juni og 10. juli 1973 havde ansøgt Kommissionen — særlig over for firmaet Guest, Keen og Nettlefolds Ltd. (i det følgende benævnt »GKN«);

MD begrundede sine andragender med, at GKN i løbet af 1972-1973 havde opnået kontrol med 39,9 % af de ikke særligt begunstigede aktier i MD, og at GKN havde erklæret at ville udbyde endnu et antal aktier til offentlig tegning.

Den 18. juni 1973 ansøgte GKN i henhold til EKSF-traktatens artikel 66, stk. 1 Kommissionen om forhåndstilladelse til den offentlige aktietegning i MD;

Kommissionen har endnu ikke besvaret denne ansøgning.

Den 27. juni 1973 anmodede MD Kommissionen om i henhold til artikel 66, stk. 5 at anvende foreløbige sikringsmidler;

Kommissionen skønnede, at det ikke tilkom den at foranstalte sådanne sikringsmidler uden at tage hensyn til arten af de foreliggende omstændigheder, men at den efter i henhold til artikel 66, stk. 2 at have taget stilling til, om der var grundlag for at fastslå, at der var etableret en koncentration, måtte begrænse sig til at tillade eller ikke tillade denne og derefter træffe eventuelle forebyggende forholdsregler;

efter gentagne anmodninger fra MD og under hensyn til GKN's frivillige tilsagn om ikke i 6 måneder at indkalde til ekstraordinær generalforsamling i MD afslog Kommissionen ved hr. Verges fra generaldirektoratet for konkurrence den 18. juli udtrykkeligt at træffe de begærede foreløbige beslutninger.

Den 17. august 1973 indgav MD til Domstolen de ovennævnte to annullationssøgsmål mod Kommissionens afslag. Det første af disse søgsmål var indgivet i henhold til artikel 33 og det andet i henhold til artikel 35 i EKSF-traktaten;

ved særskilte processkrifter (»ex parte applications«), indgivet den 31. august 1973, har MD anmodet om, at Domstolens præsident under en summarisk sag, af MD selv benævnt »ex parte preliminary proceedings«, snarest muligt og uden yderligere retsforhandling træffer afgørelse om visse forebyggende forholdsregler;

meddelelse herom er tilstillet Kommissionen, der har svaret ved skriftligt indlæg, indgivet den 19. september 1973;
GKN, som efter anmodning ved Domstolens kendelse af 24. september 1973 har fået tilladelse til at intervenere i hovedsagen, har den 27. september 1973 indgivet indlæg i nærværende summariske sag.

Det sagsøgende selskab MD anmoder efter at have redegjort for de faktiske omstændigheder og formålet med begæringen om en summarisk sag — og under henvisning til Traktatens artikel 39, stk. 3, til artikel 33 i Statutten for Domstolen samt til procesreglementets artikel 83 — om, at der må blive truffet alle de forholdsregler, som skønnes nødvendige,

indtil der er truffet afgørelse i hovedsagen;

sagsøgeren nedlægger påstand om, at Domstolen under hensyn til, at begæringen angår såvel GKN som enhver, der optræder på dets vegne, blandt andet bestemmer:

»1. at GKN ikke må erhverve yderligere aktier i MD;

2. at GKN skal afholde sig fra at udøve den stemmeret, der er knyttet til de 39,9 % (eller enhver del heraf) af MD's aktiekapital (share capital), som det allerede har erhvervet;

3. at GKN skal afholde sig fra at udøve sin ret i henhold til »Companies Act, 1948«, artikel 132 til at kræve indkaldt en ekstraordinær generalforsamling i MD;

4. at GKN skal afholde sig fra at stille forslag til beslutning på en eventuel generalforsamling i MD«;

ifølge MD skyldes disse forholdsreglers uopsættelighed mangelen på garantier og beskyttelse, navnlig med hensyn til det uvirksomme og utilstrækkelige tilsagn, GKN har afgivet over for Kommissionen, samt afslaget fra Kommissionen, der alene er kompetent på området;

ud over de omstændigheder, der allerede er beskrevet i hovedsagen, består det retstridige forhold ifølge MD navnlig i den kontrol, GKN udøver over MD, som har mistet såvel muligheden for at udvide og variere sine aktiviteter som eventuelle forretningsforbindelsers tillid;

i øvrigt begrunder MD sin begæring om foreløbige forholdsregler med utvetydigheden af den retskrænkelse, det er udsat for, med nødvendigheden af — på den retskrænkende virksomheds bekostning — at genoprette et klart brud på Traktaten, med Kommissionens langsommelige sagsbehandling og endelig med det uantagelige i at en ulovlig retstilstand udspiller sine virkninger;

MD tilbyder i det omfang, det er nødvendigt, at føre bevis for de faktiske omstændigheder, der er anført til støtte for begæringen;

MD fremlægger en aktionærfortegnelse;

MD nedlægger endelig påstand om, at Kommissionen pålægges omkostningerne ved den summariske sag.

Den sagsøgte Kommission gør nærmere rede for forholdet mellem begæringerne om foreløbige forholdsregler og stævningerne i hovedsagen;

den krænkelse, som MD hævder at være udsat for, vil kun kunne imødegås ved et salg af de aktier i MD, som nu besiddes af GKN, hvilket ikke kan opnås ved anvendelse af foreløbige forholdsregler;

GKN's tilsagn er tilstrækkelige til for nærværende helt at udelukke dets deltagelse i MD's beslutninger;

eventuelt kunne effektiviteten af disse tilsagn sikres derved, at Kommissionen udøver sine beføjelser i henhold til artikel 66, stk. 5 og 6 og eventuelt ved sanktioner i form af bødepålæg;

der er ikke tale om umiddelbar fare for alvorlig eller uoprettelig skade;

begæringerne om »ex parte preliminary proceedings« kan ikke nyde fremme, da de ikke er hjemlet ved Domstolens procesreglement;

Kommissionen nedlægger påstand om, at Domstolen:

» — statuerer frifindelse i sagen om foreløbige forholdsregler;

— afviser »ex parte« — begæringerne fra realitetsbehandling;

— pålægger sagsøgeren denne sags omkostninger».

Intervenienten GKN påberåber sig, når bortses fra visse anbringender vedrørende hovedsagen, at begæringen om foreløbige forholdsregler må afvises, da MD begærer disse forholdsregler imod nogen, der ikke er part i sagen i processuel forstand, hvilket strider mod Traktatens artikel 39 og de almindelige processuelle retsgrundsætninger, der er fælles for medlemsstaterne;

at GKN har interveneret i hovedsagen ændrer intet ved denne retstilstand;

såfremt begæringen om foreløbige forholdsregler tages til følge, vil dette ifølge GKN direkte præjudicere udfaldet af ho-

vedsagen, da de to sager praktisk taget er identiske, og da den påberåbte koncentration ikke er konstateret;

såfremt begæringen om foreløbige forholdsregler tages til følge, vil dette give MD en gunstigere stilling end i det tilfælde, hvor MD fik medhold i hovedsagen, da Domstolen ikke, hvad Traktatens artikel 34 viser, har kompetence til at træffe de omhandlede forholdsregler under annullationssagen;

GKN gør gældende, at MD's begæring falder uden for Domstolens kompetence, eftersom der ikke er hjemmel til en sådan begæring i procesreglementet;

GKN gentager Kommissionens anbringender vedrørende forholdet mellem forhandlingerne i hovedsagen og i den summariske sag samt vedrørende sagens manglende uopsættelige karakter;

den skade, som MD hævder at have lidt, er en almindeligt forekommende ulempe i tilfælde af kapitaludvidelse;

GKN's tilsagn om for tiden at forholde sig passiv tydeliggør i tilstrækkelig grad skadens rent eventuelle karakter, da såvel intern britisk ret som fællesskabsretten viser, at det er umuligt for GKN at opsuge MD uden at foretage yderligere skridt;

det er formålsløst at begære foreløbige forholdsregler mod MD-aktionærers udøvelse af stemmeretten;

GKN anmoder om, at Domstolen:

» — forkaster begæringerne om foreløbige forholdsregler;

— forkaster stævningen om foreløbige forholdsregler;

— pålægger MD at udrede de udgifter, der er afholdt i disse sager, herunder intervenientens udgifter».

Retlige omstændigheder

Vedrørende sagens antagelse til realitetsbehandling

1 Begæringerne om foreløbige forholdsregler omtales af MD under henvisning til den britiske procesform, »ex parte preliminary proceedings«, som gør det muligt at anvende forebyggende forholdsregler efter simpel begæring, og uden at modparten får lejlighed til at ytre sig!

2 under hensyn til sagens art og omstændighederne i øvrigt må begæringerne imidlertid ses i sammenhæng med den summariske sag i henhold til EKSF-traktatens artikel 39 og artikel 33 i Statutten for EKSF-domstolen;

3 begæringerne kan således, da de opfylder betingelserne i procesreglementets artikel 83, antages til realitetsbehandling;

4 artikel 84, § 1 er iagttaget på normal vis, og begge parter har haft lejlighed til at ytre sig såvel skriftligt som mundtligt.

Vedrørende sagens uopsættelige karakter

5 Ifølge procesreglementets artikel 83, § 2 er det en betingelse for, at dommeren i den summariske sag er kompetent, at der konstateres »omstændigheder, der medfører uopsættelighed«.

6 Begæringerne om foreløbige forholdsregler adskiller sig ikke i væsentlig grad fra påstandene i hovedsagen, der blev anlagt den 17. august 1973;

7 MD har ikke efter dette tidspunkt haft grund til at frygte nogen overhængende fare.

8 Det kan ikke antages, at britisk ret, der gør de af MD anfægtede transaktioner betinget af en tilladelse, ikke er anvendt;

9 i øvrigt har GKN givet tilsagn om i seks måneder at afholde sig fra at udnytte sin aktiepost i MD til at indkalde dette selskabs aktionærer til ekstraordinær generalforsamling;

10 der er intet hændt, som berettiger til den antagelse, at den foreliggende situation skulle ændre sig;

11 under hensyn til Kommissionens erklæring i retsmødet er der ikke grundlag for at antage, at Kommissionen ikke selv vil overvåge opretholdelsen af status quo;

12 skulle der på trods af GKN's tilsagn og Kommissionens erklæring af en eller anden grund opstå fare for ændring i den nuværende tingenes tilstand, tilkommer det Kommissionen efter behørigt at være underrettet hurtigst muligt at træffe afgørelse efter Traktatens artikel 66 eller dog i det mindste at træffe afgørelse om anvendelse af foreløbige sikringsmidler i henhold til artikel 66, stk. 5, 3. afsnit, uden at dette præjudicerer en eventuel anvendelse af procesreglementets artikler 83 og 84;

der foreligger således ikke omstændigheder, der medfører uopsættelighed;

MD's begæring i den summariske sag afvises derfor, og spørgsmålet om sagsomkostningerne udskydes.

På grundlag af disse præmisser,

under henvisning til artiklerne 39 og 66 i Traktaten om oprettelse af EKSF,
under henvisning til artikel 33 i Statutten for EKSF's Domstol,
under henvisning til procesreglementets artikler 83 og 84,
efter at have hørt parterne i hovedsagen og intervenienten,

BESTEMMER PRÆSIDENTEN:

1. **begæringerne om foreløbige forholdsregler i sagerne nr. 160 og 161/73 R under henvisning til disses uopsættelige karakter kan ikke tages til følge;**

2. **spørgsmålet om sagsomkostningerne udskydes.**

Luxembourg, den 11. oktober 1973.

Justitssekretæren — Præsidenten

A. Van Houtte — R. Lecourt